

privat organisation, som måske havde et forkert tilhørsforhold set med regeringens øjne.

Man går pludselig ud og forsvare beslutningen med, at der jo er masser af penge hos de faglige organisationer, og derfor kan Ulandssekretariatet selv betale de bistandsstrategier, som Folketing og regering vedtager. Jeg vil bare spørge, om det virkelig kan være korrekt, at når der fremover skal bevilges penge til projekter, som udføres af danske ngo'er, altså private organisationer, skal det vurderes, hvor mange penge de har. Hvis de har mange penge, skal de selv betale projekterne, men hvis de ikke har mange penge, kan de altså godt få støtte til deres projekter.

Er det sådan det skal forstås? Jeg synes, det svæver i det uvisse, hvad der ligger i de bemærkninger, som bl.a. finansministeren har fremsat.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil ikke bestride, at det fremgår meget klart af hr. Jeppe Kofods indlæg, at han svæver i uvidenhed og uvished.

Når det gælder ngo'erne, indgår de i et meget væsentligt bidrag til den danske udviklingsbistand. På finansloven for 2004 er der i alt afsat 850 mio. kr. til ngo-projekter, og Ulandssekretariatet kan søge på lige fod med alle andre ngo'er. Der er 60 andre ngo-organisationer, der ikke har nogen rammeaftale med staten, men søger fra projekt til projekt, og det kan Ulandssekretariatet også gøre.

Det er rigtigt, som det står i spørgsmålet, at vi undersøger i regeringen, hvordan der som minimum måske skal være en folkelig forankring i forbindelse med ngo-arbejdet, så ikke alle midlerne kommer fra statskassen. Dette at være uafhængig af en regering, som jo er tanken bag ngo, skal jo også indebære, at de midler, de forvalter, ikke alene kommer fra statskassen, for ellers kunne vi lige så godt selv klare det hele.

Med hensyn til Ulandssekretariatet er det sådan, som også statsministeren lige har sagt, at der er en formue på ca. 11 mia. kr. i de 12 største forbund, og så kunne man jo godt vise solidaritet, som vel betyder, at man giver noget af det, man selv har. Det er rimelig let at vise solidaritet, hvis man bruger andres penge, men af de 11.000 mio. kr., man råder over, kunne man måske finde et bidrag til børnearbejde, og ellers kan man søge om at få del i projektmidlerne til børnearbejde. Sådan må det nu engang være. Vi be-

handler altså Ulandssekretariatet på lige fod med andre ngo'er, der ikke har en rammeaftale.

Kl. 14.50

Jeppe Kofod (S):

Når vi nu taler om uvidenhed, tror jeg, det er en udbredt misforståelse i regeringen, at fagbevægelsen ikke selv bidrager meget aktivt til en stor del af det faglige arbejde i den tredje verden. Det gør man rent faktisk, og det kan vi dokumentere, hvis regeringen ikke ved det.

Det centrale i sagen her er, at Fagbevægelsens Ulandssekretariat byder på nogle opgaver, som regeringen mener er vigtige, og som vi i Folketinget også mener er vigtige, nemlig at fremme menneskerettighederne i den tredje verden.

Hvis de vurderes som godt i stand til at løse de opgaver, får de et projekt, som de skal udføre, og det bliver selvfølgelig vurderet, og det skal være kvalitetssikret, osv.

Jeg forstår ikke, at finansministeren siger: Jamen hvis den organisation, som byder på opgaven har mange penge bag sig, kan den jo bare selv betale. Gælder det også Dansk Industri, der jo også udfører masser af erhvervsarbejde i den tredje verden? Danske virksomheder er med i en masse erhvervssamarbejde i den tredje verden, og det er noget, som jeg synes er utrolig vigtigt for udviklingen og fattigdomsbekæmpelsen i den tredje verden. Men gælder det også de organisationer og virksomheder? De har jo også masser af penge, men skal det være sådan, at bare fordi de har penge, kan de altså ikke få lov til at udføre projekter for den danske stat og for Danida? Er det det, der ligger i udtalelsen?

Margrete Auken (SF):

Jeg vil godt spørge videre i forlængelse af det, hr. Jeppe Kofod spurgte om.

Jeg er næsten overbevist om, at hvis man spurgte Dansk Industri, om de mener, at Ulandssekretariatets arbejde er vigtigt, ville finansministeren få at vide: Ja, det er et meget vigtigt arbejde.

Jeg synes ikke, det er helt meningsløst at sige, at vi kan godt se på, om vi kunne få nogle af de store organisationer til selv at finansiere en del af de faste bidrag. Men selve det, der er sket, og som også kom frem i finansministerens svar, er, at nu skal de behandles som alle andre, der ikke har en rammeaftale, og i og med at de ikke har en rammeaftale, siger man: Kvæste, kvæle, væk, ud med jer. I kan få lov til at komme med på det lillelillebitte niveau, der bliver plads til, men vi